

שבת
שלום

פרשת ואתחנן – נחמו

"ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים..לעשות כן בקרב הארץ" (דברים ד', ה').

רעיון גדול עובר כחוט השני בכל פרשת השבוע החוזר ונשנה כעשר פעמים! תורת משה כופה על אדם הר של חוקים ותובעת ממנו את הגשמתם בחיי היום יום.

רב ערכו של העיון כשבא לידי מימושו בעולם העשייה. המעשה היום יומי מפתח את אופיו של האדם ומפתחת את אישיותו היונקת ממעיינות תהום הסמויים מן העין. העשייה מחשלת את רוחו של האדם ומבטיחה את יציבותו מול רוחות הפרצים המנשבות בעולם.

רבי אלעזר בן עזריה אומר: "כל שחכמתו מרובה ממעשיו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מרובים ושורשין מועטים והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו. אבל כל שמעשיו מרובים מחכמתו למה הוא דומה? לאילן שענפיו מועטים ושורשיו מרובים שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזות אותו ממקומו".

(ממעין האגדה- א. ארזי)

פרשת שבוע – שרה עברון

שבת פרשת ואתחנן		ימי החול	
הדלקת נרות	19:21	זמן תפילין /טלית	05:03←04:58
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:30
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:23←09:21
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:20
לימוד "מדור לדור"	17:15	מנחה וערבית	19:25
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:36←19:41
צאת השבת	20:17	ערבית	20:10

2 וּשְׁמַתָּ לַפְּנִיָּק

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם--עַל-לִבְבְּךָ וְשִׁנְתָּם לְבִנְיָךְ, וְדַבַּרְתָּ בָּם, בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ. (ו' ז')

כשאדם בא לדון בפרשת ואתחנן הדבר הראשון שעומד לפניו הם עשרת הדברות, אבל אני בחרתי להתמקד בפסוקים שאנו אומרים יום יום בקריאת שמע ומדגישים את חובתנו כהורים ללמד את בנינו למד היטב ושינון. ואף כי אנו אומרים את הפסוקים האלה באופן קבוע האם אנו מקפידים בהם? מתי עלינו לשון לבנינו? בכל רגע מרגעי היממה אנו מקרינים על ילדינו לא רק את התוכן של הדברים אלא גם מהי דרכנו בבית, בדרך, בלילה ובבוקר.

הדברים חוזרים כמעט באותה הלשון בפרשת עקב שהקטע הוא המשך של קריאת שמע -

וּשְׁמַתָּ אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים, עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם.... וְלִמְדַתְּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכֶכְךָ וּבְקוֹמְךָ. (י"א ט')

בהמשך ספר דברים אנו מוצאים עוד פסוק המצווה על ההורים להעביר לבניהם את התורה כולה - **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, שִׁמּוּ לִבְבְּכֶם, לְכָל-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר אֲנִכִּי מַעֲיִד בְּכֶם הַיּוֹם: אֲשֶׁר תִּצְווּ, אֶת-בְּנֵיכֶם, לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת, אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. (ל"ב מ"ו)**

אבל לא רק את המצוות, החוקים והתורה עלינו ההורים להנחיל לבנינו אלא את המורשת ואת הזיכרון של האירועים שחוונו וכך כתוב בתחילת ספר דברים - **רַק הִשְׁמַר לָךְ וּשְׁמַר נַפְשְׁךָ מְאֹד, פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן-יִסּוּרוּ מִלִּבְבְּךָ, כָּל, יְמֵי חַיֶּיךָ; וְהוֹדַעְתָּם לְבִנְיָךְ, וּלְבְנֵי בְנֶיךָ. (ד' ט')**

אנו חיים היום בדור המקדש את לימודי המדעים, התכנות, השפות, ומקצועות "מקודשים" נוספים, רפואה, הנדסה, פיסיקה, משפטים ועוד, האם הדברים סותרים את האמור בתורה? ההפך הוא הנכון מה שהתורה מצווה עלינו הוא היסוד של חיינו הוא המוביל אותנו קדימה בכל תחום שנבחר וזאת עלינו להעביר לדורות הבאים, יחד עם המסורת המשפחתית והחוויות שעברנו וראינו בעינינו.

בהמשך הפסקה של קריאת שמע אנו מוצאים עוד קטע שיש בו כדי ללמד אותנו ואת בנינו - **וּכְתַבְתָּם עַל-מַזְזוֹת בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ (ו' ט')** אנחנו יוצאים מביתנו בבוקר לעבודה ולעניינינו והמזוזה שעל המשקוף מורה לנו את דרכנו, ללכת בדרך התורה והיהדות במשך היום, לא הנשיקה, הנראית לרבים כהתייחסות לקמע, היא שתוליך אותנו נכוחה, אלא התוכן של המזוזה. בערב אנו שבים לביתנו והמזוזה שבמשקוף מעוררת בנו את השאלה, האם נהגתי כהלכה במשך היום? גם זו תורה שאפשר להנחיל לדורות הבאים.

אני מאחלת לכולנו שנדע להנחיל לדורות הבאים אחרינו את כל הטוב שיש בתורה ובחכמת ישראל, ושלא נשמע חלילה על מעשי השחתה (ונדאליזם בלע"ז), או צרות אחרות. שבת שלום

jele קאסל-אברון

(הדברים נכתבו לזכרו של בנו נתן עברון ז"ל שלפני מ"ח שנים קרא את פרשת ואתחנן בבר המצווה שלו)

"נֶרְדָּךְ וְכִרְכָּם, קָנָה וְקִנְמוֹן, עִם, כָּל-עֲצֵי לְבוֹנָה ;

מֵר, וְאַהֲלֹת, עִם, כָּל-רָאשֵׁי בְּשָׁמִים ...

הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלֹו בְּשָׁמִיו"

(שיר השירים ד, יד - טז)

הזמנה לתפילת קבלת שבת נשית חגיגית לכבוד ט"ו באב

אנו שמחות להזמין לתפילת קבלת-שבת חגיגית שתיפתח בקריאת שיר השירים -
בערב שבת פרשת "ואתחנן", שבת "נחמו" (ט"ו באב תשע"ח, 27.7.18).

התפילה תתקיים על הדשא מאחורי משפחת זיוון

אנא הביאו סידורים ומגילת שיר השירים (לכיסאות נדאג אנחנו)

נכניס את השבת מעט מוקדם יותר, על מנת להספיק לקרוא את המגילה יחדיו ולהתפלל בניחותא.

נתכנס בשעה 19:20

כולכן מוזמנות בשמחה!

לשאלות ובירורים ניתן לפנות לשקמה יניב, שרה עברון או גילי זיוון

שבת שלום ולהתראות - הוללות הארץ

וכתבתם על מללות ביתך

בשבועות הקרובים מוזמנים חברים ששם משפחתם מתחיל באותיות ל - צ להביא מזוזות לבדיקה בתיאום. גם מי שחושב שלא נבדקו זמן רב מוזמן לשאול אותי אם ברשימות כתוב שבדק לאחרונה. רצוי לטלפן אליי הביתה 2231.

נהוג לבדוק מזוזות פעמיים בשבע שנים, אך במקום ציבורי רק פעמיים ביוכל. [במקומות הציבוריים השייכים לקבוץ אני יוזם את הבדיקה, ואין צורך לשאול כל שנה]. תפלין אינן חייבות בדיקה אם יש להן חזקת כשרות. כלומר, נבדקו פעם [ואפילו לפני חמישים שנה] ולא נראה פגם חיצוני ולא באו בתנאים קיצוניים כמו מים וכד'. בדיקה חיצונית - צבע, רצועות, תפרים - רצויה מדי פעם, גם כדי לקבוע צורך בבדיקה פנימית. בערב פסח האחרון הגיע אליי זוג תפלין שתפריה כבר התקלקלו שנים קודם, וחבל.

אליהוא

פולין ואני

במוצאי יום כיפור שנת 1936 עלינו הוריי ואני על הרכבת בתחנה הסמוכה לעיירתנו בפולין. התחלנו בנסיעתנו לארץ ישראל. הייתי אז ילד בן ארבע וחצי ועזבתי את פולין עם רגש עמוק של שנאה לארץ הזאת וליושביה. קשה לי להסביר רגש זה, אך כנראה למרות שהייתי צעיר כל כך, קלטתי משיחות הוריי בינם לבין עצמם, מעט על ההתנכלות של השלטונות לפרנסה, על שנאתם העמוקה של הפולנים ליהודים על התבטאותם השחצנית כאשר פנו ליהודים, ועל כינוי הגנאי ז"יד שהדביקו להם. הייתה לי גם סלידה מהשפה הפולנית שנשמעה לי תמיד קרה ומתנשאת.

בתוכנית הטלוויזיונית "עמוד האש" הוקדש מקום נרחב למעמדם של היהודים בפולין בשנים הסמוכות למלחמת העולם השנייה. מצבה הכלכלי של פולין היה קשה והשלטונות טענו אז, כי שלושת מיליוני היהודים החיים בפולין "יסותמים את עורקי הכלכלה" ולכן יש לגרשם. עד שזה יקרה, העבירו שורה של חוקים ותקנות כדי לשדוד בעזרתם את נכסי היהודים. הם הוסיפו כי יש להסתפק בכך ולא להכות את היהודים. קרוב יותר למועד פרוץ המלחמה- הורידו את מגבלת אי ההכאה.

כאשר נכבשה פולין ע"י הנאצים, הצטרפו רבים מהפולנים למעשי הטבח ביהודים והיו כאלה שאף עלו על מוריהם (חוקרים טוענים כי 200,000 מהיהודים נרצחו ע"י פולנים). כאשר בסוף המלחמה חזרו הניצולים המעטים לבתיהם, נרצחו רבים מהם ע"י פולנים.

יש גם לציין כי הדת הקתולית, שולטת בפולין, ובלא מעט מקומות הציבו הכמרים הצדקה דתית להתנכלות ליהודים ואפילו לרציחתם.

מה בין הפולנים לגרמנים

למרות הרשעות והזוועות המיוחסים לפולנים, אי אפשר כמובן להשוות בינם לבין הגרמנים. לרשע הגרמני שבא לידי ביטוי בשואה, אין אח ורע בעולם. מקומו בכלל בפלנטה אחרת. אודה, כי קשה לי גם כיום, שבעים שנה אחרי, לראות יהודים נוסעים לגרמניה לטייל ולבלות...

אז מה קרה? מדוע קשה לי ההסכם של נתניהו עם ממשלת פולין? כלל ידוע הוא בתורת התשובה כי הצעד הראשון בכיוון זה צריך להיעשות ע"י כך שהחוטא יכיר בפשעו. רבים בפולין הכירו בעוול שנעשה ליהודים, רבים בפולין חסידי אומות העולם, גם עזרו ליהודים בתקופת השואה, אך ממשלת פולין הנוכחית הולכת בכיוון של כיסוי על פשעים וגיומדם.

כאשר התפרסמו הדברים ברבים ועוררו רעש, התייחסה לכך גם ממשלת ישראל. יחסים טובים בין שתי המדינות הם אינטרס הדדי (עכ"פ זאת דעתו של נתניהו) ולכן הכניס ראש ממשלת פולין מספר תיקונים קוסמטיים בהחלטה והשיג להם גם את חתימתו של נתניהו. נראה לי כי זה משגה הפוגע בזכר יהדות פולין שנשפתה בשואה ויש לתקנו.

חנן פינקלשטיין

דוח'נאק חופש דלדל - הח'י הראשון!

יום רודף יום, פעילות רודפת פעילות - כבר עבר חצי מהחופש ולדווח אנחנו לא מספיקים! אז ניתן טעימה ממש קטנה מתוך שלל הפעילויות:

בני"ע - פתחו את החופש בפעילות שהילדים מחכים לה כל השנה: חפש ת'מדריך בקניון באר-שבע! המדריכים הסתתרו בין החנויות בתחפושות שונות והילדים היו צריכים למצוא אותם. לאחר מכן יצאו לחלק לתושבי באר-שבע גזרים מתוצרת סעד עם פתק מצורף בו כתוב: "קיבלתם גזר מגידולי העוטף! למרות הכל אנחנו כאן, שומרים על שגרה, עם ישראל חי!".

התיכון - פתחו את החופש בלילה בחוות הדקלים שעל גדות נחל גרר - שם התנסו ברעיית צאן, טיילו בבתרונות הנחל ולאחר מכן קינחו בקומזיץ עם שירים וגיטרה - ונשארו ללון באוהלים במקום.

חטיבה - מבלים בחוגים: חוג היפ הופ, חוג ספורט אתגרי עם עמית רידר, חוג אפיה עם מורן טובים. בשבוע שעבר הפעילו בית קפה לוותיקים במועדון לחבר. ויצאו לסמינרים של הקבה"ד: כיתה ז' ליומיים של מירוף משימות מאתגר, כיתה ח' למחנה גדוד העבודה וכיתה ט' לסמינר "בתוך הזרם ונגדו".

החטיביסטים שלנו - גם מחזיקים את מניין הבוקר (8:30 - מוזמנים להצטרף!) ולומדים פעמיים בשבוע לאחר התפילה במסגרת "מדרשוקו" פרק בתנ"ך עם שקמה והרב ארי לצד שוקו ועוגיות. בנוסף ישנה קבוצת ווטסאפ המכונה "חפצים בחיים" בה לומדים הלכה יומית בנושא שמירת הלשון ששולח הרב ארי.

כפי שנחום דיווח בשבוע שעבר, **כיתות ט' ומעלה** - הפעילו את קייטנת אילן - בהמשך- דיווחה של נעם אש שיחד עם מרב לוי ריכזה את הקייטנה.

ומה בגילאי א'-ו'? בשבוע צבא - ארחנו חיילים מבסיס נחל עוז, קיימו מסדרים צבאיים ונכנסו לכושר קרבי! לכל ילד היה מספר אישי ולאורך כל השבוע הפנייה למדריכים היתה בכינוי "המפקד/ת!".

בתשעת הימים קיימו שבוע חסד במסגרתו הילדים אפו עוגות לקפה 70 עם הוותיקים, חסד אמיתי וקייטנת אילן, גרפו עלים מבית שקמה וגרעין צבר, ארזו מצרכים לחסד אמיתי וגולת הכותרת היתה- יום נתינה לגנים! בו הילדים הפעילו את ילדי הגנים בפעילות רטובה ומהנה בהובלת שביט הלפרין.

ביום שישי האחרון, התקיים לימוד הורים וילדים לקראת ט' באב בנושא "לימוד זכות". פתחנו בהצגה משעשעת בכיכובם של ילדי המפ"ל, למדנו דף מקורות, התנסו במשחקים ויצירה של "כפות זכות" מעץ וקינחנו כמיטב המסורת בקרטיב מרענן. זה המקום להודות לעתר גיבל שארגנה את הפעילות!

השנה ישנו חידוש מרענן - בימי שישי המערכת מופעלת ע"י תיכוניסטים - ללא המדריכות הקבועות- בפעילות שנקראת "פ"שישי". יש לנו צוות נמרץ של תיכוניסטים שמתכננים את הפעילות ומעבירים אותה והכל נסב סביב קבלת שבת ופרשת שבוע. את הפרויקט מובילות עדי סאסי ואפרת ביליה. הילדים נהנים מאוד ביום זה- אשרינו שיש לנו תיכוניסטים שכאלה!

מעבר לכל פעילויות הפנים גם יצאנו קצת לבלות בחוץ: ילדי המפ"ל נסעו לעיר דוד, ג'ד-ד' לסרט בסינמטק ואי-ב' הצטרפו לנסיעת המועצה לפארק הלגו. החצי השני של החופש כולל את פעילויות השיא: קייטנות חוץ, קייטנת נכדים, ומחנון. נתפלל שימשיך להיות חופש טוב, משמעותי ובריא!

אפרת life

על אירוע הנטיעות שהתקיימה השבוע

ביום שלישי נערך אירוע נטיעות בחסות אנשי "תג מאיר". האירוע נפתח במשחקים ובפינוק יצירה לילדים, המשיך במסכת ברכות קצרה, ומשם עברנו לנטיעות עצמן, לאורך הכביש החדש, מול החממות והרפת.

לא סוד הוא ששגרת חיינו בחודשים האחרונים מופרת ואינה השגרה שהורגלנו אליה. השדות, החורשות ושמורות הטבע סביבנו עולים באש כבר שבועות ארוכים. דרום אדום הפך לדרום שחור. עשן מתמר סביבנו וריח שריפות מלווה אותנו. הנוסעים בכבישים פוגשים שטחים שחורים ועצים שרופים. מידי פעם מתלווים למראות וריחות אלה גם רעשי מלחמה, ואזעקות של צבע אדום מריצות אותנו לממ"דים.

בשירו "עצים צועקים" כותב רמי פורטיס את השורות הבאות:

שקט, עצים צועקים, זקופים הם מתים בזמן

שקט, המים בוכים, לאן הם זורמים מכאן

צבע ירוק ומושלם, הולך ופשוט נעלם

טבע עייף ומונשם, דועך ולבד נלחם

...

לא, אני לא תופס

את הטעם של משחק באש

תראו איך העצים צועקים

ואנחנו לא שומעים

שמחנו על ההשתתפות המכובדת של חברי הקיבוץ, משפחות וילדים קטנים, ועל נוכחותם המכבדת של אנשי "תג מאיר".

אנחנו רוצים להודות – לחגית רפל - על היוזמה. לצוות הנוי המסור - שנרתמו להובלת המבצע המשמח והמבלבל, ועזרו להוציאו מהכוח אל הפועל, לאנשי "תג מאיר" - על הרצון הטוב והארגון, על התרומה והחיזוק, שכל כך חשובים ונחוצים לנו בימים אלו ובעיקר על שבאתם מקרוב ומרחוק, והייתם, ולו לכמה שעות, חלק מאתנו – תודה, תודה!

זה המקום להודות גם לצוות כיבוי האש, על חבריו הבוגרים והצעירים, שמתרוצץ ברחבי הקיבוץ ובשדותיו, במרדף אחר האש ודואג לכיבוי, ולאריאל הרבש"צ היקר, שעושה לילות כימים, בדאגה לשלומנו וביטחוננו.

ונסיים בתפילה הקצרה: "עושה השלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן."

ענת ואליס

פרשת הילדים החטופים (ילדי תימן – ולא רק...)

בשנים האחרונות גברה המודעות לפרשה המכונה "פרשת ילדי תימן". אני זוכר את הפרשה שהייתה עם הרב עוזי משולם בשנת 1994, כאשר הייתי בכיתה ו', כמובן משידורי הטלוויזיה. עד אז בכלל לא שמעתי על הפרשה הזו, וגם אז אני משער שלא הבנתי על מה בדיוק מדובר. אני יודע שהנושא הזה נפיץ ורגיש – לכל הכיוונים, ולכן אינני בא לחוות דעה מוסמכת ו"היסטורית" בפרשה זו, אלא רק להעלות את המודעות כלפיה ולהבין ולכאוב את כאבם של אלו שברגע אחד ילדם או אחיהם נעלם לכל החיים. כמובן איני בא לתאר את כל הקשור לפרשה והשתלשלותה וחקירתה, אחרת אצטרך כמה וכמה עלונים לשם כך... **רק כדי לסבר את האוזן – הטענה של עמותת "משכן אוהלים" היא שנחטפו כמה אלפי ילדים, כ-75% מהם יוצאי תימן והשאר משאר עדות המזרח וגם מעט מיוצאי אשכנז – ונמסרו לאימוץ כאן בארץ ואף נמכרו לאימוץ לחו"ל.**

מסתבר שלא רק ילדים יוצאי תימן נעלמו בפתאומיות, אלא אף ילדים מארצות "המזרח" הנוספות ואפילו בקרב יוצאי רומניה וליטא. לדוגמה: **דב ביליצקי**, דודו של עורך העלון, נעלם באורח פלא בזמן שנמסר לטיפול לידי מטפלות "יוצו" לאחר שאימו חלתה ואושפזה בבית החולים. לאחר שהבריאה האם, ציפורה ביליצקי, בת למשפחה מוותיקי ירושלים, ובאה יחד עם בעלה יוסף אהרן, שעלה מליטא, לקחת בחזרה את ילדם – דיווחו להם המטפלות "המסורות" שהילד החייכן והבריאה שהופקד בדיהן, חלה לפתע, נפטר ואף נקבר. ההורים (יוצאי אשכנז...) שנתנו אמון מלא בממסד, לא שיערו שייתכן שילדם נחטף.

חלקכם בוודאי שמע על ספרה של שושי זייד מתקומה (אחות של), שבעקבות הצטרפות חתנה וכתה לחבורה של הרב משולם – נכנסה עמוק בסוד הפרשה והמאבק. עד אז גם היא לא האמינה שהיו כאן בארץ מקרים של העלמה מכוונת של ילדים מהוריהם וממשפחתם, אבל לאחר ששמעה עוד ועוד סיפורים מכל כך הרבה משפחות – הדברים השתנו. אני נחשפתי לספר של שושי (שאחר כך גם הייתה בעלת הדירה שגרנו בה בנתיבות במשך 5 שנים) בעת שירותי הצבאי, כשפגשתי בחור תימני שקרא את ספרה, ולאחר שחבר ששירת איתי שאל ממנו את הספר והוא הפך מרופט, קניתי ממנו את הספר...

ספרה של שושי, "הילד איננו", יצא לאור בשנת 2001 (ומהדורה מעודכנת בשנת 2016) – לאחר עבודתן של 3 ועדות חקירה שונות שקמו (כאשר השלישית, ועדת קדמי, סיימה את עבודתה רק לאחר 7!) שנים, ובזמן צאת הספר טרם פורסמו מסקנותיה), ובו היא מגוללת את סיפור הפרשה לאחר תחקיר ארוך ומעמיק שכתבה במסגרת עבודת גמר לתואר שני. לאחר כמה שנים ביקשה לכתוב עבודת דוקטורט בנושא, אבל בשלוש אוניברסיטאות השיבו את פניה ריקם, כנראה לא בכדי; אולי מאותה סיבה שבגינה בהוראת ממשלה הוטל חיסיון על תוכן הפרוטוקולים עד שנת 2071... (כך ע"פ ויקיפדיה; אמנם נחשפו כמה פרוטוקולים השנה, אבל כמובן לא הכול). שושי גם טוענת בספרה שהאירועים ביהוד (התבצרות משולם וחסידיו, כולל הריגת החייל שלומי אסולין), נראו אחרת בעיני מי שביקר שם (כמוה) ולא ראה אותם רק משידורי הטלוויזיה.

מכל מקום, הפצע השותת – של ילדים שנעלמו מהוריהם וממשפחתם (ולטענתם למעשה נחטפו במרמה) ממשיך לדמם, והכאב הזועק של המשפחות ממשיך לפעפע מתחת לפני השטח. ביום חמישי לפני כחודש, 21.6, צוין יום המאבק והמודעות לפרשת ילדי תימן, מזרח ובלקן – זהו יום פטירתו של הרב עוזי משולם ז"ל שהוביל את המאבק למודעות ציבורית ולחקירה מעמיקה בפרשייה עגומה ומודחקת זו, שעדיין ממשיכה לפעפע מתחת לפני השטח – כל עוד חיים בינינו הורים שילדיהם נחטפו ואחים שאחיהם/אחיותיהם נעלמו. כשבועיים קודם לכן שמעתי בנתיבות חלק מהרצאה של שלומי חתוכה, פעיל חברתי שעוסק רבות בנושא זה ובכלל באפליה כלפי המזרחים בראשית שנות המדינה. שלומי הוציא לאור בשנת 2015 ספר שירים (מזרח ירח), שרבים מהם נכתבו לאור חוויותיו האישיות והמשפחתיות ובצל הפרשה. כמובן חלק מהשירים מלאים בזעם וקשים לקריאה...

בעקבות ההרצאה של שלומי (והספר כמובן) והמחשבות שעלו לי כהורה לילדים – כתבתי את השיר שלפניכם.

א.ח.ט.ף

אם היו חוטפים לי את הילדה
הייתי חוטף שוק
או רעד
או קריזה
או את הג'נגה של החיים

אם הילד שלי היה נעלם
הייתי נאָלם
או יוצא לפעלה
ואז מבין פנראה
שזו מלחמה אבודה
ואותו יותר לא אראה
ומשתגע
לכל החיים

אם אחותי הייתה אובדת
הייתי אובד עצות
עובד פחמור
כדי לחם לחטף
סובל הכל
עולה בתמור לקטף
נדקר ונופל

והייתי שונא אותם
את המיסדים בלבן
הרופאים, האחיות
ואת המטיחים

זה נס גלוי שאין כאן
מלחמת מזרחים
של מקפחי שוקים
וראשים קפוחי שמש
אך הכאב הסמוי
ממשיך לפעפע
עמק עמק בפנים
אח...

חילופי מנהלים בגד"ש

ביום שלישי השבוע, נערכה בגד"ש ארוחה חגיגית לרגל חילופי המנהלים - דובי גינזברג המנהל היוצא וחיים לנדסמן המנהל הנכנס. להלן דברים שנשא אלי שליון:

במרוצת 8 השנים האחרונות הוביל אותנו דובי בין העונות החקלאיות. היו כאלו מוצלחות והיו פחות מוצלחות. דובי ידע לנווט באמונה, בהצלחות ובמשברים.

כיום עם פרישתו, הוא מעביר את השרביט לחיים. חיים הוא איש המערכת שאותה הוא משרת שנים רבות ומכיר אותה. חבלי הקליטה שלו יהיו קלים יחסית.

פרשות השבוע שמקיפות אותנו מזכירות את חילופי ההנהגה לקראת הכניסה לארץ, אך המתכון הממצה ביותר של המנהיג האידיאלי מצוי דווקא בפרשת פנחס.

"ויאמר ה' אל משה: קח את יהושע בן-נון, איש אשר רוח בו" – ומפרשים – איש הפתוח לכל רוח - איש שיכול להכיל דעות שונות משלו ולשקול גם אותן.

"אשר יצא לפניו ואשר יבא לפניהם" – על המנהיג לשמש דוגמא אישית בהתנהגותו ובמעשיו ולייצג את הקבוצה כראוי כלפי חוץ.

"ואשר יוציאם ואשר יביאם" – בנוסף להיותו משמש דוגמא אישית הוא צריך לפתח את הכלים כדי למשוך את הקבוצה אחריו ולהביא אותה אל המטרה.

דובי יעביר לחיים את הכלים שישמשו אותו כמרכז גד"ש ואני יודע שלחיים יש את מרבית התכונות המיוחסות למנהיג ואת השאר אני מניח שיפתח במרוצת התפקיד.

אנו מודים לדובי על השנים רבות המעש שבהן נשא על גבו את משא הגד"ש, עבר את משבר ההתנתקות מענף הגזר, פיתח ענפים חדשים כחוחובה, טף וקצח וסבל את השינויים של כל אחד מאתנו. אנו מאחלים לו הצלחה בתפקידו החדש.

אנו מאחלים לחיים שיכנס מהר לנעליו של דובי ואני מאחל לו שיתקיים בו: "איש אשר רוח בו".

כל טוב לשניכם!

לכל מרכזי הצנפים/פעילויות

אנו מבקשים שוב שהוצאות עבור הענף/פעילות עד לסכום של 500 ₪, ישולמו מכיסו הפרטי של הקונה ולאחר מכן יזדכה בפתק לבן **בצירוף החשבונית**.

תודה על שיתוף הפעולה,

בת-צמי וישי

שפרה וברוך ניר ז"ל

מן הסדרה "יד לראשונים"

כזכור, אין מגמת רשימות אלו לבוא במקום הארכיון המסודר והנגיש שלנו, אלא להגיש פרקי זכרונות אישיים וציבוריים, בשילוב פיסות הווי מן הימים הראשונים ואלה שאחריהם.

את שפרה הכרתי כבר בחודשים הראשונים לשובי לסעד משנות "הקומונה", בקיץ תשי"ב, כאשר חברתי לשיעור השבועי בגמרא, שלימד נתן קויפמן ז"ל בשעה שבע ושלושים (בדיוק!) בכל שבת. זו ההזדמנות לספר, שהצורך בשיעור זה הוברר לנתן בהיותו המורה לילדי סעד הראשונים, כאשר הציע להם להיעזר בהוריהם בעת שיש להם קושי בהבנת הקטעים הקשים בתלמוד. הבעיה היתה שחלק גדול, ואולי אף רוב ההורים לא הספיקו ללמוד בעצמם גמרא – עקב צאתם לחיי העבודה בגיל צעיר. זו היתה הסיבה לייסוד השיעור, שכמובן הצטרפו אליו כל החפצים ללמוד. אני הופתעתי לראות את שפרה, בחורה יחידה בין הגברים, תופסת את מקומה הקבוע, ומשתתפת באופן פעיל בשיח הלימודי. יש לזכור, שהיה זה שנים רבות טרם "המהפכה התרבותית" שהתבטאה בלימוד תורה שבע"פ גם של נשים. כאן המקום לציין, שנתן המשיך במצווה זו כיובל שנים, עד שחלה.

בשנת תשט"ו, 1955 עבור מי שקשה לו לחשב את השנה רק על פי הלוח העברי, אֶרְחֵנוּ למספר חודשים בסעד את הגאון הפלאי - הפרופסור בן שושן (שבשנים הבאות כונה שושני), ולמדנו יום יום אחרי שעות העבודה תורה מפיו. זכינו בחודשים אלה לחוויה לימודית בלתי נשכחת. בין הרבים שהגיעו יום יום לשיעוריו המרתקים, שניתנו ללא כל ספר בידיו, היתה כמובן גם שפרה, שהופיעה כאשר כריסה בין שיניה ולא דילגה אף לא יום אחד. בזכות זה יכול רפי לומר, שהתחיל לשמוע דברי תורה כבר מגיל מינוס שלושה חודשים...

בשנים שלאחר מכן, שפרה עבדה בהנהלת החשבונות, ביחד עם שמעון אש ז"ל. שניהם היו העובדים היחידים בענף, ומכיוון שבדרך כלל היה פיגור של שנים בהגשת המאזן, (דבר שהיה נורמלי בשנים ההם) עסק שמעון בעיקר בהכנת מאזנים, כך שכל העול של העבודה השוטפת נפל על שפרה. כאשר הייתי מביא להנה"ח חשבון של רָסָס למשל, הונח המסמך בערימה הגדולה של הניירות, להמתנה עד שיגיע תורו להיראות... מדוע שיטה זו יצרה בעיה? כי היה לי דחוף להירשם בתור אצל קבלן הריסוס בהקדם, כדי שיגיע לרסס מה שיותר מוקדם - לפני שהמזיק או המחלה בעצים יתפשטו על פני כל השטח. לאותו קבלן יחיד באזור, היתה שיטה אחרת להחליט מי קודם למי: זה ששילם מיד, קיבל זכות קדימה בתור לריסוס הבא, לעומת אלה ששילמו בשיטה של "שוטף פלוס פלוס", שנדחקו לסוף התור. כאשר הסברתי לשפרה שדווקא השיטה של תשלום מיידי תחסוך לנו סכומים ניכרים, הסכימה לחרוג מן הנוהג הקודם - על אף מה שנוהגים לטעון שההולנדים הם יותר "יֵקִים" מן היקים...

שפרה קיבלה על עצמה לעסוק, בין היתר, בנושא של הזמנת ואספקת משקפיים לחברים ולילדיהם, וזאת במשך עשרות שנים. כך עברה עם השנים, כמובן גם לענייני העדשות למיניהם ורכשה מיומנויות גם בתחום זה - לשביעות רצונם של הזקוקים למיניהם. באסיפת החברים נשמע קולה הן בנושאים החברתיים וגם בנושאים הכלכליים.

כל המתפללים/ות בבית הכנסת צריכים להודות למשפחת ניר על ישיבתם הנוחה, תרומתה הסודית של המשפחה בדמות ריפוד המושבים. כוונתם היתה אמנם לא לפרסם את זהות התורם, ואני מקווה שאם ייפגשו נשמותינו אי פעם במרומים, הם לא יקפידו עלי על שגיליתי את הסוד...

ואם אנו כבר בבית הכנסת, ראוי להזכיר את הפרוכת הנאה שהכין ברוך עם הכיתוב "ושמחת בחגיך" המנורה במרכזה ואלומת השיבולים בתחתיתה. ייתכן שתרגם פרוכות נוספות, כיד כשרונו הטוב, אני זוכר כרגע רק את זאת. כתב ידו המשוכלל הופיע כמעט יום על גבי לוח המודעות - כי כל מי שרצה לכתוב הודעה לציבור, העדיף לבקש מברוך, שכתב בצורה הנראית כמודפסת. "כתיבה תמה", בלשון מורי העברית במאה הקודמת. בעת שה"עלים" הופיע בעותק אחד, על גבי לוח המודעות, היה ברוך אחד מציירי הקריקטורה השבועית. ציוריו היו בנושאי השבוע, ללא ציניות, ללא עיוות פרצופים - אבל מלאי חן.

בין התפקידים שמילא ברוך: ריכוז הפלחה, ריכוז המשק, גזבר וגם עבודה בחוץ כמזכיר ארגון מגדלי הפלחה. בכל התפקידים שמילא, אפשר היה למצוא קו אופי משותף: נאמנות "יקית" קפדנית לעקרונות הבסיסיים של הקיבוץ. בשנים האחרונות לעבודתו, כשעסק בנושאי הביטוח, התמחה בתחום על כל גווניו, על מנת לשרת את הקיבוץ וחבריו בצורה המיטבית. זכורה לי אנקדוטה אחת, המעידה שגם קפדנות יקית, עלולה להיסדק בהיפגשה בפגעי המציאות.. זה קרה בהיותו הגזבר, כשהייתי בתפקיד מזכיר הפנים. יום אחד מופיע בחדר האוכל "משולח" אחד, כלומר שנורר בלעז, המתרים בדרך כלל בעד ישיבת "מיר". (אמנם היתה ישיבה בשם זה, אבל באידיש מיר פירושו: עברי, ולעיתים נחשדו המשולחים למיניהם שהתרומות נועדו לעצמם). הסברתי למשולח שהגזבר נמצא בתל אביב, ולמזכיר אין סמכות להוציא כסף. מיותר לציין, שהנ"ל לא השתכנע מטיעוניי, והתיישב לשביתת שָׁבֵת. התחלנו לנהל משא ומתן כלכלי, שבסופו ביקשתי מן המזכיר הטכני, שבידיו המפתח לקופה, לתת לו את דמי הנסיעה חזרה לירושלים כדי שלא יישאר ללינת לילה אצלנו. ביום ו' עובר הגזבר על דפי קופת הבית, ורואה לתדהמתו שאני חתום על תרומה לישיבת... אופיו אינו מניח לו לעבור לסדר היום על חריגה "חמורה" כל כך מן הכללים, והוא מכנס אותי ואת המזכיר הטכני לישיבה דחופה. לאחר הנזיפה, הוא מוודא שאנו יודעים שמכאן ואילך, רק הגזבר רשאי להחליט על תרומות למיניהן. אנו כמובן קיבלנו את הדין בהכנעה. לא עבר חודש, ומשולח נוסף הגיע לתחומנו. הסברנו לו שרק הגזבר מוסמך לחלק תרומות. הוא קיבל את הדין ללא ערעור ואמר בסדר, אני מוכן לחכות, הראו נא לי היכן דירתו של הגזבר ואמתין שם עד בואו. ההמשך: בהגיע ברוך ל"חדר" (כך כונו דירותינו, על אף שהיו בנות חדר וחצי...), הברנש מוודא שהוא הגזבר ופונה אליו בבקשותיו. הגזבר מוכן לתת לו תרומה, אך אהה, האוטובוס האחרון כבר עבר... נאלץ גזברנו להזמין את האורח הבלתי קרוא לארוחת ערב בחדר האוכל, לחפש את סדרן האורחים כדי שימצא מקום לינה עבורו, לדאוג לו לכלי מיטה, ללוותו למיטתו ולאחל לו לילה טוב. ביום השישי של אותו שבוע, נקראנו שוב לישיבה דחופה. הגזבר החליט לבזר סמכויות... מכאן ואילך, הורשינו להחליט על תרומה עד 50 לירות, ולוודא שאף משולח לא יישאר ללינת לילה...

ברוך לא אהב, בלשון המעטה, פרסום דברי תודה בעלון לממלאי תפקידים למיניהם. הוא סבר, וכך כתב מספר פעמים בעלון, שממלא תפקיד עושה את חובתו, ולכן אין מן הראוי להודות לו. אני הסכמתי אתו בנקודה זו, אם כי מטעם אחר: מטבעם של דברים, תמיד עלול מישוהו להישכח - ולהיפגע... באחת הפעמים כשנסענו ביחד מתל אביב, בעת שעבד בארגון מגדלי הפלחה, סיפר לי בתשובה לשאלתי מה הוא עושה בבקבוקי המשקה שהוא מקבל כשי לחג - מה הבעיה, אומר הוא, אני מביא אותם לכלבו... בסיכום, קיבוצניק אדוק, לאורך כל הדרך, גם בפרטים הקטנים - כולל השי לחג...

יום הזיכרון של שפרה - ביום יח' מנחם אב.

יהי זכרם ברוך.

דוחות כספיים

באסיפת החברים האחרונה הצגנו את הדוחות הכספיים לשנת 2017. שנת 2017 הייתה שנה שניה של משבר בענף הגזר. משבר הניכר היטב בתוצאות הכלכליות של המשק. אנחנו נמצאים כבר אחרי 6 חודשי פעילות וניתן לומר ששנה זו טובה מקודמתה.

בנקודות רבות אנחנו נדרשים לטפל ולשפר, בכדי להמשיך ולהצמיד ולהוביל את העגלה אל מקום יציב ובטוח יותר. נקודות האור במשק גדולות על הנקודות שאורן נחלש קמעה. המשק עומד על מספר לא מבוטל של רגליים יציבות, שבשנים כמו שעברנו בשנתיים האחרונות, מהוות בסיס איתן שמאפשר לנו להמשיך קדימה לתקן ולהשתפר.

כפי שמסרנו באסיפה - בשבועות הקרובים נסכם את החצי הראשון של שנת 2018 וברגע שנשלים ונאשר בהנהלות את הדוחות, נציג אותם, כמובן, לציבור באופן שקוף וברור.

נטיעות אבוקדו

בשעה טובה ומוצלחת סיים (כמעט) הצוות את הנטיעות החדשות לשנה זו. כזכור מדובר בנטיעות של כ 120 דונם בקו 43. השתילים מגיבים יפה וב"ה וכמובן בעזרת הטיפול המסור של הצוות, חיים יקותיאל, מתיה יקותיאל ודודן גולדנברג. נראה גם בחלקה זו ברכה בעמלנו.

אנחנו ממשיכים להיערך להגדלת הפעילות במטע ובכפוף להחלטת דירקטוריון החקלאות על גודל יעד למטע של 1000 דונם, הוזמנו כבר שתילים לנטיעות שנה הבאה. לפני היציאה לביצוע בשנה הבאה, נביא את ההחלטה לאשרור בדירקטוריון החקלאות לאחר שנבחן את עצמנו פעם נוספת.

לכל מי שמעוניין ולא הצליח במהלך הנטיעות להגיע ולהשתתף, נשארו עוד כ 10 דונם שיינטעו בשבועות הקרובים. המעוניינים מוזמנים ליצור קשר עם דודן או מתיה לתיאום.

רפת

הרפת ממשיכה ומשדרת יציבות ומצוינות. הצוות המסור בניהולו של אודי שהם, מצליח ב"ה להוציא מהפרות תוצאות מעוררות הערצה. ובעקבותיהם גם התוצאות הכלכליות. יישר כח גדל לצוות.

הרפת נמצאת בקצה גבול יכולת הייצור. בכדי להמשיך ולגדול, אנו נדרשים להשקעות גם במכון החליבה, המגלה סימני זקנה מתקדמים, גם בחצר הציונים המהווה שלב חשוב מאוד בתהליך, גם בהגדלת סככות לרווחת העדר, בהחלפת מגדלי התבואה ועוד. הצורך ממשי.

השאלות הנשאלות הן: מחד, נושא המימון ומאיך נושא המיקום. מורכבות נושא המימון ברורה, לאור תוצאות השנתיים שעברו, ואנו עמלים על מציאת פתרונות נכונים לשאלה זו. שאלת המיקום משמעותית – האם אנחנו משקיעים ברפת במיקומה הנוכחי או שמא מפנים את הרפת אל מקום חלופי ומאפשרים את פיתוח אזור המגורים סביב מרכז הקיבוץ.

אם נמקד את השאלה, הרי שאנחנו מגיעים לשאלת לוחות הזמנים. כלומר תחת ההנחה (שגם אותה אנחנו בודקים ומבררים) שאזור הרפת הוא המקום הנכון להמשך פיתוח אזור המגורים. אזי השאלה המרכזית היא מתי נצטרך את השטח לטובת הפיתוח. הנושא נמצא כרגע בעבודה אותה מוביל זבולון, בכל שאלת גודל הישוב על כל היבטיה. מכיוון שהמצב ברפת הוא כזה שיש צורך להתקדם לקראת הרחבה - התקשרנו עם מתכנן מוכר ומעורר בענף הרפתות ואנו עסוקים בבניית תכנית אב לפיתוח הרפת בשתי חלופות: האחת במקומה והשנייה מחוץ לגדר הקיבוץ, או אם תרצו באזור קו 6-7. ובעצם אנו עובדים במקביל על מנת לחסוך זמנים.

אם נתמצת את האמור למעלה – רפת גדולה ומודרנית תהיה בסעד השאלה היא היכן תמוקם. נמשיך ונעדכן.

מחסנים

כפי שדווח, לולי הפיטום הפכו זה מכבר למחסנים והאזור נמצא כבר בתפוסה כמעט מלאה. לולים 1, 8 ו 2 מהווים מחסנים לפופלי, לול 6 הוא המחסן החדש של הגד"ש ובעתיד הקרוב נקים בו גם חדרי קירור שיחסכו את רוב קירורי החוץ של הגד"ש.

בשבועות הקרובים נסדיר את הרחבה בין לול 5 ל 6 בכדי לאפשר עבודת מלגוזות בצורה טובה ומסודרת. לול 5 יושכר לאשר גולן לפעילות היזמות אותה הוא מנהל ולול 4 לאחר שיוסדר, יהיה אזור אכסון מסודר לחברים ול "שומר החדש". על תחזוקת ותפעול האזור ממונה בני אחיטוב.

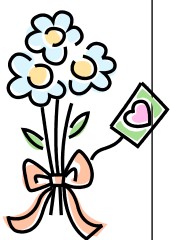
כפי שדיווחתי כבר בעבר, בכוונתנו להעביר גם את כל המכולות שנמצאות מאחורי הנגרייה לתוך אזור לולי הפטם. הכשרנו משטח לצורך כך. ההעברה תתבצע ככל הנראה בשבועיים הקרובים. הודעה מסודרת על מועד ואופן ההעברה, תישלח לכל בעלי המכולות, בכדי שיוכלו להיערך ולסדר את הציוד במכולות או לפנותו בכדי שלא יינזק בהעברה.

חילופי משמרות

בשעה טובה ומוצלחת ייכנס חיים לנדסמן למשרת ניהול הגד"ש החל מ 1.8.2018. כלומר, החל מיום רביעי הבא עלינו לטובה. חיים יחליף את דובי גינזברג, שניהל את הגד"ש ב 8 השנים האחרונות. הגדרות התפקיד ואופן תהליך האיתור והמינוי אושרו בדירקטוריון החקלאות.

צוות האיתור כלל את זבולון, אורן ברנע הילה ואנוכי. המינוי דווח להנהלות וזכה לברכת הדרך. זו הזדמנות לומר לדובי תודה, על 8 שנים עמוסות באתגרים, על הובלת הגד"ש וגיבוש הצוות. על הנשיאה בעול והאחריות על התוצאות. 8 שנים זו תקופה ארוכה ומשמעותית ואין ספק שהגד"ש היה וימשיך להיות אחד מעמודי התווך של כלכלת סעד – תודה לדובי. ולחיים לנדסמן – הצלחתך הצלחתנו. אין ספק שהתפקיד מורכב ורחב. מעניין ומאתגר. אין לי ספק שחיים מגיע מוכן לתפקיד ויידע להתמודד בצורה טובה, להמשיך להוביל את הצוות ולפתח את הגד"ש אל עבר היעדים הבאים. המון הצלחה וסייעתא דשמיא לחיים ולצוות.

כרמל הפריין

ברכות ואיחולים

לאמתי וידס ועמית זיו שהתגייסו השבוע שלוחה לכם ברכת הדרך.

מאחלים לכם שירות יעיל ומשמעותי.

ולשלומציון עברון שהשתחררה - מאחלים לך נחיתה רכה באזרחות והרבה הצלחה בהמשך.

13 חוות חוא"ע וקהילת סעד

16 שכן קרוב...

פיני ומעיין פרנקל וילדיהם חיו בעשור האחרון בקיבוץ כפר עזה. בשבוע הבא הם יעברו בע"ה לשוב שלומית שבחבל חלוצה (ליד נווה ובני-נצרים). לקראת המעבר הם בקשו לפרסם בעלון את המכתב הבא:

קהילת סעד היקרה,

רצינו להודות על עשור בו זכינו "לעלות" לסעד כמעט מידי שבת, תודה על הנעם והחן המורגש בכל שיחה ועל שהייתם בסיס עליו יכולנו להישען וממנו לצמוח, לבנות ולהבנות פה בכפר עזה.

תודה מיוחדת על השנה האחרונה בה אנו מתחזקים מרוחכם באופן קבוע על ידי חיזוק המניין והתפילות בבית הכנסת שהולך ונבנה עם אנשים שאהבת התפילה ומקומה צרובים עמוק בליבם.

יהי רצון שהשמחה והנתינה יהיו תמיד זכורים בשימכם.

מוזמנים בכל עת לשלומית. משפחת פרנקל, כפר עזה.

אנחנו והמניין בכפר-עזה

חברים יקרים – בעקבות עזיבתם של פיני ומשפחתו את כפר עזה, נפגשנו השבוע קבוצת חברים מסעד (מתוך ידידי המניין) עם מובילי המניין בכפר עזה. האנשים מכפר עזה מאוד רוצים להמשיך לקיים את המניין בשבתות כפי שהוא מתקיים בשנה האחרונה. הבעיה היא, שכעת הם יצטרכו יותר את עזרתנו, שכן פיני שימש כבעל קורא קבוע ברוב השבתות, ושליח ציבור מתי שצריך. אנשי כפר עזה קבלו על עצמם לדאוג שבכל שבת יהיו לפחות שבעה מתפללים מכפר עזה. מה נשאר לנו לעשות?

1. לעשות רשימה של כל השבתות והחגים (לא כולל ראש השנה) ולשבץ מתנדבים לקריאה בתורה (פרשת בר-מצוה שלכם, פרשה שקראתם פעם, פרשה שאתם מוכנים ללמוד – כולה או חלקה וכדומה). כמובן שאם יהיו מתנדבים שיהיו מוכנים לקחת עליהם משימה זו לפעם בחודש, נשמח מאוד.
2. לעשות רשימה של אנשים שמוכנים לרדת פעם בחודש לתפילה בכפר עזה (ערב או בוקר) ולנסות ליצור רשימה לחודשיים קדימה, שמאפשרת לאנשים להתחלף בקלות ביניהם, אם השתנו התכניות שלהם לשבת.

נראה לנו, שאם יירתמו למשימה חשובה זו אנשים רבים, היא לא תהיה קשה, והיא תשמח מאוד את שכנינו היקרים מעבר לכביש. אנחנו מבקשים מכל מי שמוכן להתנדב למשימה הראשונה, השנייה או לשתייה, שיירשם אצל דוד דרורי או אצלי.

בשם ידידי המניין – יחזקאל אגדאל

הלאנה

מתמידים יקרים!

מוזמנים לקידוש, לימוד וסיום חגיגי של מסכת תמיד

בשבת בבוקר לאחר תפילת מוסף על הדשא שליד בית הכנסת.

בברכת: "גם אני מתמיד בתמיד!"

וצאת דת וחילוק

~ ערב בכורה חגיגי ~

הקול של כוווולום, הקרנת בכורה עולמית של הקליפ שצולם בחג המשק
ולאחר מכן - הקרנת בכורה של מופע פורים - "ארץ התווים".

מוזמנים לצפייה משותפת ביום רביעי כ' באב 1.8 בשעה 20:30
על הדשא מול המועדון לחבר.
כדאי להביא מחצלות לישיבה על הדשא ואלתוש. (כסאות יעמדו לרשות המבוגרים)

1. תרבות

הודעות ממשרד מנהל הקהילה:

1. לתשובת ליבכם - תוקף שוברי השי לחג שחולקו בפסח יסתיים ביום שלישי השבוע 31/07/18.
2. בשבוע הבא איעדר מהעבודה בימים שני עד רביעי, י"ח עד כ' מנחם אב (30/07-01/08). בנושא צח"י ימלא את מקומי בוקי.

נחום

לאיילת ולאורן ברנצ, ארכט' ולנהנלי ברנהרד ולאכל המסכה
מזל טוב להולדת הנכד, בן לאוריה ודור ברנצ
איחולים לשמחות ולנחת!

לכנה דרורי מזל טוב לבת המצווה
לאיילת ולדוד ולאכל המסכה
איחולים לשמחות ולנחת!

לשנה וראובן עברון ולאכל המסכה מזל טוב להולדת הנין
נכד לדבורה וליואל עברון, בן לשירה ואליצ' ג'יקובס
איחולים לשמחות ולנחת!

